

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในวันซีพจยันตี, ลูกต้องบอกทุกคนเกี่ยวกับชีวประวัติของพ่อที่ไม่มีตัวตนด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ซีพจยันตีนี้มีค่าเช่นเพชร

คำถาม: ดิวาลีที่แท้จริงของลูกบราห์มินคือเมื่อไหร่และเป็นอย่างไร?

คำตอบ: คำ ตามความเป็นจริง, ซีพจยันตีคือดิวาลีที่แท้จริงสำหรับลูกเพราะซีพบบามาและจุดแสงของลูกดวงวิญญาณ ตะเกียงของแต่ละบ้านถูกจุดขึ้น, นั่นคือแสงของดวงวิญญาณถูกจุดขึ้นมา ผู้คนเหล่านั้นจุดตะเกียงทางวัตถุ ในขณะที่ตะเกียงที่แท้จริงของลูกถูกจุดขึ้นมาเมื่อพ่อซีวามา เหตุนี้เองลูกจึงเฉลิมฉลองซีพจยันตีด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังเฉลิมฉลองซีพจยันตี ถึงอย่างไรผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของซีวาในบาร์ต มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของผู้เดียว แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! นั่นไม่สามารถเป็นวันเกิดของทั้งหมดได้ ผู้คนฉลองวันเกิดกันเมื่อใด เมื่อเด็กออกมาจากครรภ์ มีการเฉลิมฉลองซีพจยันตีอย่างแน่นอน แม้กระทั่งผู้ที่ เป็นของอารยะสมาจก็ฉลองสิ่งนั้น เวลาที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองจยันตีที่ 88 นั่นคือ ขณะนี้เป็นเวลา 88 ปีตั้งแต่มีการเกิดของท่าน ทุกคนจดจำวันเกิด ในวันนั้นวันนี้, คนนั้นคนนี้ออกมาจากครรภ์ (เกิดมา) ลูกกำลังฉลองวันเกิดที่ 88 ของซีพบบาบา ท่านไม่มีตัวตน จะสามารถมีวันเกิดของท่านได้อย่างไร? ผู้มีชื่อเสียงมากมายได้รับบัตรเชิญ หนึ่งในพวกเขาอย่างน้อยควรที่จะถามว่า พวกเขาฉลองวันเกิดของซีพบบาอย่างไร? ซีพบบาถือกำเนิดอย่างไรและเมื่อไร? ชื่อที่ให้แก่ร่างกายของท่านคืออะไร? อยากรู้ก็ตาม ผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นที่ว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งจะถามสิ่งนี้ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า ท่านไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือซีวา ลูกคือลูกซาลิเกรม ลูกรู้ว่ามีซาลิเกรมในร่างกายนี้ มีการให้ชื่อไว้แก่ร่างกาย ท่านคือซีวาดวงวิญญาณสูงสุด ลูกมีรายการที่มีความโอฬารตระการตาอย่างมาก แต่ละวัน, ลูกเฝ้าแต่อธิบายด้วยความโอฬารตระการตาว่า เมื่อซีพบบาอวตารเข้ามาในร่างกายของบราห์มา ได้มีการจดจำกันว่าเป็นวันเกิดของท่าน ไม่มีวันที่หรือเวลาใด ท่านพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา อยากรู้ก็ตาม พ่อไม่ได้บอกลูกว่าเมื่อใดหรือช่วงเวลาใด หากพ่อบอกลูกถึงวันและเวลาที่แน่นอน, นั่นก็จะกล่าวได้ว่าท่านถือกำเนิดในวันนั้นวันนี้ อยากรู้ก็ตาม ท่านไม่มีดวงชะตา ในความเป็นจริง ดวงชะตาของท่านสูงที่สุด งานของท่านก็สูงที่สุดด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวที่ว่า พระเจ้า, คำสรรเสริญของท่านไร้ขีดจำกัด ดังนั้นท่านต้องเคยทำบางสิ่งอย่างแน่นอน มีการร้องสรรเสริญผู้คนมากมาย ผู้คนร้องสรรเสริญเนรู, คานธีจีและทุกคน ไม่มีใครสามารถบอกลูกถึงคำสรรเสริญของผู้เดียวนี้ ลูกอธิบายว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านมีเพียงหนึ่งเดียว ดังนั้นท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? อยากรู้ก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด, และเมื่อลูกเฉลิมฉลองสิ่งนั้น ก็ไม่มีใครมีความกล้าแม้กระทั่งที่จะถามลูก มิฉะนั้นพวกเขาควรถามลูกว่า เมื่อวันเกิดของซีพบบาได้รับการเฉลิมฉลองและมีการร้องสรรเสริญท่าน บางคนต้องเคยมาและไปอย่างแน่นอน มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย หากรัฐบาลไม่เชื่อสิ่งนี้ พวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งทำแสดมปีของผู้เลื่อมใสศรัทธา, ผู้รู้และกูรู รัฐบาลเป็นเช่นไร ผู้คนก็เป็นเช่นนั้น เวลาที่ลูกรู้ชีวประวัติของพ่ออย่างดีมาก ไม่มีใครอื่นมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์มากเท่ากับลูก เพียงลูกเท่านั้นที่พูดว่าซีพจยันตีมีค่าเช่นเพชรและจยันตีอื่นๆทั้งหมดนั้นมีค่าเช่นเปลือกหอย เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกจากเปลือกหอยกลายเป็นเพชร ศรีกฤษณะกลับมาสูงส่งอย่างมากด้วยเช่นกันโดยผ่านพ่อ เหตุนี้เองวันเกิดของเขาก็ได้รับการจดจำว่ามีค่าเช่นเพชร ในตอนแรกเขาเคยมีค่าเช่นเปลือกหอยและบาบาก็ทำให้เขามีค่าเช่นเพชร ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ใครทำให้เขาเป็นเจ้าชายของโลกเช่นนั้น? ดังนั้น, สิ่งนี้ได้รับการอธิบายว่าผู้คนฉลองวันเกิดของกฤษณะ เด็กออกมาจากครรภ์ของมารดาและถูกพาไปใส่ตะกร้า ศรีกฤษณะคือเจ้าชายของโลก ดังนั้นทำไมเขาจะต้องกลัวอะไร? คันส์, พวกปีศาจเคยคงอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ เวลาที่ลูกควรอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ อย่างชัดเจนมาก จำเป็นต้องมีศิลป์วิธีที่ดีมากในการอธิบาย ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถสอนได้มากเท่ากัน ด้วยการไม่อธิบายอย่างมีศิลป์วิธี ก็มีการทำให้งานรับใช้เสียหายมากยิ่งขึ้น เวลาที่ซีพจยันตีกำลังได้รับการเฉลิมฉลอง และดังนั้นซีวาผู้เดียวที่จะได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน ในวันเกิดของคานธีจยันตี พวกเขาจะร้องสรรเสริญคานธีคนเดียว พวกเขาจะไม่คิดถึงสิ่งอื่นใด เวลาที่ลูกเฉลิมฉลองซีพจยันตี และดังนั้นต้องมีคำสรรเสริญชีวประวัติและเรื่องราวชีวิตของท่านของท่านอย่างแน่นอน ในวันนั้น, ลูกเพียงแต่บอกผู้คนเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของท่าน พ่อพูดว่า ผู้คนไม่แม้กระทั่งถามว่าซีพจยันตีเริ่มขึ้นเมื่อใด ไม่มีการกล่าวถึงสิ่งนั้น มีการร้องเพลงว่า คำสรรเสริญของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเรียกซีพบบาว่า

เจ้าผู้ไร้เดียงสาและสรรเสริญท่านอย่างมาก ท่านคือเจ้าแห่งคลังสมบัติที่ไร้เดียงสา ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงชีวาและซาง ก้าวาเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาคิดว่าซางก้าวเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา ในความเป็นจริงซางก้าวไม่ใช่เจ้าผู้ไร้เดียงสา พวกเขาพูดถึงซางก้าวว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นเมื่อซางก้าวเปิดตาที่สามและพูดว่าเขากินดอกไม้ที่หอม ดังนั้นเขาจะถูกเรียกว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้อย่างไร? มีคำสรรเสริญของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไปที่วัดของชีวาและอธิบายแก่พวกเขา ผู้คนมากมายไปที่นั่น ดังนั้นลูกต้องบอกชีวประวัติของชีวาแก่พวกเขา พวกเขาพูดว่า ชีพบาบา คือเจ้าแห่งคลังสมบัติที่ไร้เดียงสา ลูกได้บอกพวกเขาถึงความแตกต่างระหว่างชีวาและซางก้าว ชีวาได้รับการกราบไหว้บูชาในวัดของชีวา ดังนั้นลูกต้องไปที่นั่นและบอกชีวประวัติของชีวาแก่พวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินชีวประวัติ, หัวของบางคนก็จะคงหมุ่นที่เป็นไปได้อย่างไรที่จะถ่ายทอดชีวประวัติของชีวา ดังนั้นผู้คนจะคิดว่านี่คือสิ่งที่น่าอัศจรรย์และผู้คนมากมายจะมา จึงบอกพวกเขาว่า เราจะบอกชีวประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน แก่ผู้ที่รับคำเชิญของเรา พวกเขายังคงรับฟังชีวประวัติของคานธี ฯลฯ เวลาเมื่อลูกสรรเสริญชีวา ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะออกจากสติปัญญาของผู้คนไป คำสรรเสริญของผู้หนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับคำสรรเสริญของอีกผู้หนึ่งได้ เต้นท์ที่พวกเขาตั้งขึ้นหรือนิทรรศการที่พวกเขาจัดขึ้นนั้นไม่ใช่วัดของชีวา ลูกรู้ว่าวัดที่แท้จริงของชีวาในความเป็นจริงอยู่ที่นั่น ที่ซึ่งผู้สร้างเองนั่งและบอกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกสามารถเขียนว่า เราจะบอกชีวประวัติของผู้สร้างและประวัติศาสตร์และความลับของตอนเริ่มต้น, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ท่าน ข้อความที่เขียนควรเป็นทั้งภาษาฮินดีและภาษาอังกฤษ เมื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงเห็นสิ่งนี้, พวกเขาจะสงสัยว่า ผู้นี้คือใครที่กำลังแสดงชีวประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? หากลูกเพียงแค่อบอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งสร้าง พวกเขาจะคิดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเคยเกิดขึ้น และแล้วสิ่งสร้างใหม่ก็ถูกสร้างขึ้น แต่ไม่ใช่เลย, ลูกต้องอธิบายว่าพ่อมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และผู้คนจะอัศจรรย์ใจ ผู้คนมากมายจะมาที่วัดของชีวาด้วยเช่นกัน ควรจะมีเต้นท์หรือห้องประชุมขนาดใหญ่ ลูกอาจจะออกไปทั่วพร้อมกับรูปภาพในตอนรุ่งเช้า แต่ลูกยังคงต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าใครก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ชีพบาบาที่ไม่มีความตัวตน, ผู้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด มาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกควรไตร่ตรองว่าลูกสามารถไปที่วัดของชีวาและทำงานรับใช้ได้อย่างไร ผู้คนกราบไหว้บูชาในวัดของชีวาในตอนเช้า ระฆังจะตีในตอนเช้าด้วยเช่นกัน ชีพบาบาในตอนรุ่งอรุณด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้มาในเวลากลางดึก ลูกไม่สามารถให้ความรู้ในตอนนั้น, เพราะผู้คนกำลังหลับอยู่ในตอนนั้น ในตอนเย็นผู้คนมีเวลาบ้าง มีการจุดแสงขึ้นด้วยเช่นกัน ควรมีการจุดแสงที่ดี ชีพบาบาและปลุกลูกๆ ดวงวิญญาณให้ตื่นขึ้น นี่คือนิตยสารที่แท้จริงเมื่อตะเกียงในทุกบ้านถูกจุดขึ้นมา นั่นคือแสงของดวงวิญญาณถูกจุด ผู้คนเหล่านั้นจุดตะเกียงทางวัตถุในบ้านของเขา อย่างไรก็ตามนี่คือความหมายที่ถูกต้องของนิตยสาร ตะเกียงของบางคนไม่ได้จุดขึ้นมาเลย ลูกรู้ว่าแสงของลูกถูกจุดขึ้นมาอย่างไร เมื่อบางคนตาย, ผู้คนจุดตะเกียงเพื่อจะได้ไม่มีความมืดมิด อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดตะเกียงของดวงวิญญาณต้องถูกจุดขึ้นมา, แล้วจะไม่มีมีความมืดมิด มิฉะนั้นผู้คนก็อยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ดวงวิญญาณละจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งในหนึ่งวินาที ไม่มีเรื่องของความมืดมิดในสิ่งนั้น นั่นคือระบบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อน้ำมันทั้งหมดถูกเผาไหม้จนหมด ตะเกียงก็ดับลง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความมืดมิดเช่นกัน พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจการให้อาหารกับจิตวิญญาณที่จากไป ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยปลุกเรียกดวงวิญญาณที่จากไปเหล่านั้นและถามคำถามพวกเขา แต่พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนั้นอีกต่อไป พวกเขาทำที่นั่นเช่นกัน บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งพูดบางสิ่ง หากลูกถามดวงวิญญาณนั้นว่า "เธอมีความสุขไหม?" เขาจะตอบรับว่ามี เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าผู้ที่ไปจากที่นี่จะไปเกิดในบ้านที่ด้อย่างแน่นอน พวกเขาจะไปเกิดในครอบครัวที่ไม่มีความรู้อย่างแน่นอน พวกเขาไม่สามารถไปเกิดในครอบครัวบราห์มิน เพราะบราห์มินที่เป็นญาติไม่สามารถชองแเวไนกิเลส, พวกเขาเป็นบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นจะไปเกิดในครอบครัวที่ดีและมีความสุข ธรรมชาติก็บอกด้วยเช่นกันว่าการเกิดของเขาจะเป็นไปตามสภาพของเขา และพวกเขาก็จะแสดงให้เห็นประกายของเขาที่นั่น แม้ว่าดวงวิญญาณนั้นอยู่ในร่างที่ยังเล็กมากและยังไม่สามารถพูดได้ ทันทีที่เด็กเติบโตขึ้นเล็กน้อยเขาจะแสดงให้เห็นประกายของความรู้อย่างแน่นอน เช่นเดียวกับที่เด็กบางคนนำสนธิ์ของการศึกษาคัมภีร์ไปกับพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงชองแเวอยู่กับคัมภีร์นั้นในวัยเด็กของเขา เมื่อดวงวิญญาณรับความรู้ไปจากที่นี่ พวกเขาจะได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน ลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้เลย ลูกควรถามพวกเขาว่า หากชีวาอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน, ท่านจะสามารถฉลองวันเกิดของชีวาได้อย่างไร? เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ, ครูและสัจกูรด้วยเช่นกัน บาบาก็อธิบายว่าชาวซิกข์พูดว่า ท่านคือ สัท ศรี อากาล (ผู้เป็นสวรรค์, ผู้ที่สูงส่งและผู้ที่เป็นอมตะ) ในความเป็นจริง, ดวงวิญญาณทั้งหมดคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แต่เพราะพวกเขาออกจากร่างและรับอีกร่างหนึ่ง, ลูกจึงพูดถึงการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณเดิม ดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด เมื่อวงจรสิ้นสุดลง, พ่อก็มาด้วยตนเองและบอกลูกว่าพ่อคือใครและพ่อเข้ามาในผู้นี้อย่างไรที่ด้วยสิ่งนี้ลูกสามารถเข้าใจด้วยตนเอง ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจ ลูกรู้ว่าพระเจ้าได้เข้ามาในผู้เดียวนี้

แล้ว แต่ลูกไม่ได้เข้าใจว่าท่านมาเมื่อไรหรืออย่างไร แต่ละวัน สิ่งเหล่านี้จะเข้ามาในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกจะรับฟังสิ่งใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้อธิบายความลับของพ่อสองพ่อ ก่อนหน้านั้น ลูกเป็นเช่นทารก แม้กระทั่งในเวลาี้ ลูกหลายคนพูดว่า บาบ่า, นั่นคือลูกอายุสองวันของท่าน, นั่นคือลูกอายุหลายวันของท่าน ลูกเข้าใจว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นก็เหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ นี่คือความรู้ที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะเข้าใจ ดวงวิญญาณเกิดแล้วก็ตาย พวกเขาจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองเดือนหรือแปดเดือนแล้วก็ตาย เมื่อพวกเขามาหาลูก พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ลูกต้องทำ ท่านคือพ่อของเราและเราคือลูกของท่าน พวกเขาเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่ลูกพูด ลูกเขียนว่าผู้คนมากมายประทับใจอย่างมากและทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้นและพวกเขาก็ตาย แล้วพวกเขาก็ไม่มาเลย และดังนั้นอะไรจะเกิดขึ้นกับพวกเขา? พวกเขาจะมาและได้รับความสดชื่นในเวลาสุดท้ายเช่นกัน หรือพวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีคำอธิบาย เราลองซัพยันดูอย่างไร, ซัพยันดูให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างไร ซัพยันดูนำของขวัญของสวรรค์มา ท่านพูดด้วยตนเองว่าพ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อคือผู้สร้างของสวรรค์ ดังนั้นท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์อย่างแน่นอน เราสามารถบอกชีวประวัติของซัพยันดูกับพวกเขา ท่าน จงมาและเรียนรู้ว่าซัพยันดูก่อตั้งสวรรค์อย่างไรและท่านสอนราชาโยคะอย่างไร พ่ออธิบายและลูกจะไม่สามารถอธิบายในทำนองเดียวกันได้หรือไม่? จำเป็นต้องมีบางคนที่สามารถอธิบายอย่างดีมาก ผู้คนจะเฉลิมฉลองอย่างดีมากในวัดชีวา และดังนั้นลูกควรไปที่นั่นและอธิบายแก่พวกเขา หากลูกบอกชีวประวัติของชีวาแก่พวกเขาในวัดลักษมีและนารายณ์ จะไม่มีใครชอบสิ่งนั้น พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งคิดถึงสิ่งนั้น แล้วลูกต้องทำให้พ่ออยู่ในสติปัญญาของเขายังดีมาก ผู้คนมากมายไปที่วัดลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถอธิบายความลับของลักษมีและนารายณ์และราเด์และกฤษณะแก่พวกเขา ไม่ควรมีวัดที่แยกไปสำหรับสองคู่นี้ ลูกสามารถไปที่วัดกฤษณะในวันศรีกฤษณะจันตี เหตุใดศรีกฤษณะจึงได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม? พวกเขาพูดว่า เขาเป็นเด็กชาวบ้าน, ดังนั้นเขาก็น่าเกลียดและแะในหมู่บ้าน บราห์มาบารูสึกว่าท่านก็เป็นเด็กชาวบ้านเช่นกันที่ไม่ได้มีทั้งหมดหรือรองเท่า เวลานั้นท่านจำได้ว่าเคยเป็นอะไร แล้วบาบามาและเข้ามาในร่างของท่านอย่างไร ดังนั้นทุกคนต้องได้รับเป้าหมายจากพ่อ นั่นคือจดจำซัพยันดู ท่านผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกสามารถบอกชีวประวัติของราม่าจันทรากแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกควรคิดเกี่ยวกับว่าอาณาจักรของเขาเริ่มขึ้นเมื่อไรและคงอยู่เป็นเวลานานเท่าใด ลูกต้องบอกชีวประวัติของชีวาในวัดชีวาแก่พวกเขาและสรรเสริญลักษมีและนารายณ์ในวัดลักษมีและนารายณ์ เมื่อลูกไปที่วัดรามลูกจะบอกชีวประวัติของรามแก่พวกเขา เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาฮินดู แต่หากลูกบอกพวกเขาตรงๆว่าไม่มีศาสนาฮินดู, พวกเขาจะไม่พอใจ พวกเขาจะคิดว่าลูกคือชาวคริสเตียน ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า เราเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ทุกวันนี้เรียกว่าศาสนาฮินดู อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก บอกผู้คนถึงชีวประวัติของชีวาในวัดชีวา และการสรรเสริญลักษมีและนารายณ์ ราเด์และกฤษณะในวัดลักษมีและนารายณ์ ให้คำอธิบายอย่างมีศิลปะแก่ทุกคน

2. ในการที่จะได้รับการปกป้องจากความมืดของความรู้ ให้รักษาตะเกียงของดวงวิญญาณให้สว่างอย่างสม่ำเสมอ ด้วยน้ำมันของความรู้ จงนำผู้อื่นออกจากความมืดของความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่สม่ำเสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด และกลับมาเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด โดยการงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ

ในยุคนั้นบรรพบุรุษบัพดาตาให้พรแก่ลูกๆทั้งหมด “ขอให้ลูกมั่นคงและไม่มีที่สิ้นสุด” ผู้ที่รักษาพรนี้ไว้ในชีวิตของพวกเขากลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือเป็นผู้รับใช้ที่ถวายดาอย่างสม่ำเสมอ และประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง จากยุคทองแดงเป็นต้นไป แม้ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธากลายเป็นผู้ให้ทาน แต่พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นผู้ให้ทานของทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุดเหล่านี้ พวกเขากลายเป็นผู้ให้ทานของสิ่งต่างๆและทรัพย์ที่สูญสลาย แต่ลูกๆของผู้ประทานผู้ที่กลับมาเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดไม่สามารถอยู่ได้แม้เพียงหนึ่งวินาทีโดยปราศจากการให้ทาน

คติพจน์: ความซื่อสัตย์และความสะอาดภายในได้รับการเปิดเผยเมื่อมีความง่ายภายในธรรมชาติของคุณ

***** โอม ชานติ *****